

Οι δράσεις της Γερμανίας στρέφονται κατά της Ευρώπης

Η ηλεκτρονική έκδοση της 27.Οκτ.2013, του σε όλους πλέον γνωστού γερμανικού περιοδικού Der Spiegel Online, με θέμα τότε και έκτοτε και πάλιν την Πατρίδα μας, αλλά και οι επόμενες των ΜΜΕ της Γερμανίας και άλλων Ευρωπαίων Εταίρων, ότι οι πελατειακές σχέσεις και ο λαϊκισμός κατέστρεψαν την Ελλάδα, δεν αποτελεί πια μία νέα είδηση. Όπως και επίσης, όπως γράφουν, ότι ο φόβος και η οργή του κόσμου πηγάζει από το γεγονός ότι οι πολιτικές και οι οικονομικές ελίτ δείχνουν να μην έχουν επηρεαστεί από την κρίση. Οι Έλληνες, οι Ευρωπαίοι, αλλά και οι Γερμανοί πολίτες θα επιθυμούσαμε να ακούσουμε από το DER SPIEGEL και απο όλους τους άλλους, ποίος πράγματι προκάλεσε την κρίση εις την Ευρώπη και ποία είναι η ευθύνη του Βερολίνου το οποίο απο το 1990 (Ενοποίηση των 2 Γερμανιών) με την υστερόβουλη και αλαζονική πολιτική του, κυρίως απέναντι των χωρών του Νότου, έφερε και φέρνει την Ευρωπαϊκή Ένωση ένα βήμα πριν από την διάλυσή της.

Η «ελληνική τραγωδία» απέδειξε όμως, ότι η ίδια η Οικονομική και Νομισματική Ένωση (ΟΝΕ) πάσχει από σημαντικά θεσμικά και πολιτικά ελλείμματα. Παράλληλα ο πολιτικός συμβιβασμός μεταξύ Γαλλίας και Γερμανίας που επικυρώθηκε με την Συνθήκη του Μάαστριχτ το 1989 με πρωτοβουλία του Μιτεράν, ο οποίος πίστευε ότι έτσι θα εξαφανίσει το μεταπολεμικό ισχυρότατο γερμανικό όπλο, δηλαδή το Μάρκο, μέσω της κυκλοφορίας του Ευρώ και της ίδρυσης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (ΕΚΤ), με Έδρα (ποία:), ναι την Φρανκφούρτη(!), την καρδιά της Γερμανικής Οικονομίας, απεδείχθη ως ο Δούρειος Ίππος της Γερμανίας απέναντι της Ευρώπης και το μεγαλύτερο φιάσκο του τότε Γάλλου Προέδρου.

Με το πρώην άρθρο 104 της Συνθήκης Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΣΕΚ) αφενός μεν απαγορεύτηκαν οι υπεραναλήψεις και πιστωτικές διευκολύνσεις από την ΕΚΤ προς τα κράτη μέλη της ΟΝΕ, αφετέρου απορρίφθηκε από το Βερολίνο και η σκέψη για την θεσμοθέτηση ενός «Δημοσιονομικού Ομοσπονδισμού», ο οποίος θα στηριζόταν σε ένα κεντρικά οργανωμένο Ομοσπονδιακό Προϋπολογισμό της Ε.Ε., σημαντικού οικονομικού μεγέθους, που θα διασφάλιζε ένα μηχανισμό αναδιανομής εισοδήματος μέσω γενναίων δημοσιονομικών μεταβιβάσεων προς τα κράτη-μέλη της Ε.Ο.Κ/Ε.Ε. Οι μονεταριστικές αντιλήψεις του Βερολίνου που επικράτησαν και επικρατούν κατά τον σχεδιασμό της ΟΝΕ συνέβαλαν εις την διατήρηση του καταμερισμού εργασίας που υπήρχε εις το πλαίσιο της Ε.Ο.Κ/Ε.Ε. και ο άξονας του Βορρά (Γερμανία, Βέλγιο, Ολλανδία, Λουξεμβούργο, Αυστρία και Δανία) κατάφερε να διατηρήσει την κυρίαρχη θέση του, ενώ ο Νότος έγινε ακόμη πιο καταναλωτικός αλλά και πιο αντιπαραγωγικός, καθώς οι Τράπεζες του, λόγω των πολύ χαμηλών επιτοκίων του Ευρώ, χορηγούσαν αφειδώς φθηνά καταναλωτικά δάνεια με τα οποία οι πληθυσμοί του Νότου αγόραζαν/αγοράζουν βιομηχανικά προϊόντα του Βορρά. **Έτσι ο Βορράς αξιοποίησε υπέρ του τα τεράστια οφέλη μιας ενιαίας αγοράς ετήσιου μεγέθους πλέον των 13 τρις Ευρώ με χαμηλό κόστος δανεισμού. Μέσα σε λιγότερο από μία δεκαετία ο Βορράς κέρδισε τριπλά: αύξησε τις εξαγωγές του εις το Νότο, εξαγόρασε τις κυριότερες Τράπεζες και Βιομηχανίες του Νότου, μετατράπηκε έτσι εις το μεγαλύτερο πιστωτή των χωρών της Ευρωπαϊκής Περιφέρειας. Παράλληλα από την έναρξη της κρίσης χρέους απεκόμισε και κέρδη εκατοντάδων δισεκατομμυρίων ευρώ από τα τοκογλυφικά δάνεια προς τις χώρες του λιμοκτονούντος Νότου και την Ελλάδα!**

Όμως οι ελεγχόμενες απο το Βερολίνο Βρυξέλλες επέδειξαν έτσι ιδιαίτερη σπουδή να αποσιωπήσουν τα βασικά αίτια της κρίσης, που δεν είναι άλλα από το ίδιο το μοντέλο και τα δομικά προβλήματα της Οικονομικής και Νομισματικής Ένωσης (ΟΝΕ). Αυτό δεν σημαίνει ότι πρέπει να παραβλέψουμε τις ευθύνες των πολιτικών ηγεσιών του Νότου, αλλά και της Πατρίδας μας, που εξέθρεψαν την λειτουργία του Πελατειακού Κράτους εις την χώρα μας και του αντιπαραγωγικού Δημόσιου τομέα. Όμως σε μία Ένωση όπου το 65% τουλάχιστον της Νομοθεσίας που εφαρμόζεται προέρχεται από την ίδια την Ε.Ε., αντιλαμβάνεται κανείς ότι το μεγαλύτερο μέρος της παθογένειας του συστήματος οφείλεται εις την ίδια την λειτουργία της Ευρωζώνης και της Ε.Ε. Οι Γερμανοί βεβαίως, σε μία προσπάθεια να αποφύγουν την κριτική για τις τεράστιες ευθύνες που έχουν για τον τρόπο συγκρότησης και λειτουργίας της Ευρωζώνης και της Ε.Ε., προσπάθησαν, και μάλιστα με αήθη τρόπο, να χρεώσουν όχι μόνον τα ελληνικά

προβλήματα, αλλά και τα προβλήματα του Ευρώ εις τους δήθεν «κακομαθημένους και τεμπέληδες Έλληνες». Η προσπάθεια αυτή δυστυχώς βρήκε συμμάχους και εις το Ελληνικό Κυβερνητικό και Κομματικό επίπεδο, όπου έγινε απόπειρα να καλλιεργηθούν εις τον Ελληνικό Λαό αισθήματα ενοχής και ευθύνης.

Εις την περίπτωση όμως της Ελλάδος, το Βερολίνο γνώριζε ανέκαθεν και πληρέστατα εδώ και δεκαετίες, και κυρίως μετά την καθιέρωση του Ευρώ, για την διαστροφή και την διαφθορά του Πολιτικού Συστήματος της χώρας μας και την τεράστια διασπάθιση δημόσιου χρήματος και των κοινοτικών κονδυλίων. Απέφυγε όμως, απο το 1981, σκόπιμα να τις θεραπεύσει και να εντάξει την Ελλάδα εις τους κανόνες του ευρωπαϊκού πλαισίου και κανόνων, αν και μπορούσε ως πρωταγωνιστής των ευρωπαϊκών εξελίξεων, λόγω του τεράστιου οικονομικού οφέλους της Γερμανίας και του άξονά της, αλλά ταυτόχρονα και λόγω υστερόβουλων στόχων για την Ηγεμονία αυτής εις την Ευρώπη.

Εδώ και πάλιν θα θέλαμε να ακούσουμε από το έμπειρο και διεισδυτικό εις τους υπόγειους μηχανισμούς της πολιτικής του Βερολίνου Περιοδικό DER SPIEGEL, αλλά και απο άλλα MME, εάν γνωρίζει/γνωρίζουν, και τα κάτωθι: Η προσπάθεια του Τρίτου Ράιχ (3^ο Reich) για την εφαρμογή της Θεωρίας των Friedrich Ratzel und Karl Haushofer **για την εξεύρεση και ενσωμάτωση Ζωτικού Χώρου (Lebensraum)** για την εξυπηρέτηση των συμφερόντων του Γερμανικού Έθνους που οδήγησε και εις τους δύο(2) Παγκόσμιους Πολέμους αλλά και πάλιν εις την 2^η ήττα της Γερμανίας σημαίνει σήμερα για το Βερολίνο κάτι άλλο; **Ότι τώρα χωρίς την χρήση όπλων, αλλά με την οικονομική της ισχύ, ενώπιον της οποίας υποκλίνονται οι Βρυξέλλες και οι χώρες της Ευρώπης, επιτυγχάνεται ένας νέος Ζωτικός Χώρος για την Γερμανία, οικονομικού τώρα περιεχομένου. Βέβαια εμείς οι Ευρωπαίοι σεβόμαστε την οικονομική ισχύ της Γερμανίας, αλλά δεν είμαστε όμως διατεθειμένοι να επιτρέψουμε σε καμία χώρα, όσο ισχυρή κι αν αυτή είναι, να μας υποτάσσει και διαρκώς να μας ταπεινώνει.**

Όμως ενώπιον του συνεχιζόμενου τεράστιου κινδύνου της ολοκληρωτικής οικονομικής υποταγής και ταπείνωσης της Ευρώπης οι εδώ και πολλά χρόνια παρακολουθήσεις των τηλεφώνων από την αμερικανική NSA δεν είναι συμπτωματικές. Διότι δεν περιορίζονται μόνον σε απλές παρακολουθήσεις, αλλά σε δράσεις που στοχεύουν την ισχύ της Γερμανικής Οικονομίας και την εκβιαστική Πολιτική του Βερολίνου απέναντι των Ευρωπαίων. **Μία άκρως επικίνδυνη εγωκεντρική πολιτική της Γερμανίας η οποία και πάλιν προσβάλλει την Ευρώπη και την Ανθρωπότητα, εν κατακλείδι εντελίζει το οντολογικό, αξιακό σύστημα και ιδέες του, που είναι το θεμέλιο δισεκατομμυρίων ανθρώπων.**

Το Πνεύμα και οι Ιδέες του αιώνιου Ελληνικού Πολιτισμού είναι η μόνη πηγή έμπνευσης και δύναμης των ανθρώπων για να αποτινάξουν την εδώ και 2 εκατονταετηρίδες υποταγή, ταπείνωση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και ένδεια της ανθρωπότητας. Η πολιτική της σύγχρονης εποχής είναι συνώνυμο της βίας, της βαρβαρότητας και απανθρωπιάς.

Η Ελλάδα απο το έτος 1981 είναι χειραποδαραδεμένη, υπόδουλη και συρόμενη πίσω απο το άρμα της Γερμανίας που λέγεται σήμερα Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η απαλλαγή όμως των σύγχρονων Ελλήνων απο τα δικά τους δεσμά, θα αποτελέσει και τον σπινθήρα για την Παγκόσμια εξέγερση που θα φέρει την πολυπόθητη σωτηρία, ελευθερία και ανακούφιση εις την Ανθρωπότητα.

Όταν ο άνθρωπος αγκαλιάζει την Ιστορία, αυτή σου μιλάει απο μόνη της.

Γεώργιος Εμ. Δημητράκης

Υποσημείωση: Ο Συντάκτης κρητικής (Μαριού Ν. Ρεθύμνης) και θρακικής καταγωγής γεννήθηκε και διαμένει εις την Ξάνθη/Θράκη, τον Προμαχώνα της Ελλάδος. Σπούδασε Πολιτικές-Οικονομικές Επιστήμες και Κοινωνιολογία εις το Πανεπιστήμιο της Βόννης και Ιστορία και Πολιτιστική Κληρονομιά εις την Αθήνα. Διετέλεσε επί 30-ετίας Διπλωματούχος Ξεναγός για όλη την Ελληνική Επικράτεια

